

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

20. De quodam qui prohibente Episcopo ausus fuit S. Eucharistiam percipere, ac de diuina eius vltione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

48 COLLATION. SACRAR.
correctiori vitæ, vt post multorum testimo-
nio comperimus, reddidit.

*Ex vita S. Godefridi Episcopi Ambianensis, que
betur in Tomo Laurentij Suriij 8. Nouembrii,
quodam, qui prohibente Episcopo ausus fuit S. B.
charistiam percipere, ac de diuina eius vitione.
stat libr. 3. cap. 12. vite S. Godefridi.*

CAP. XX.

ADuentante Quadragesimæ sacrosan-
cti ieiunio plebs frequens aduenit in eccle-
sia B. Firmini Episcopi & Martyris eo die, quo
nones ex patrum pia traditione, quæ hæc
obseruatur, fidelium capitibus imponuntur.
Adfuit etiam beatus Godefridus more
nudis pedibus, & cilicio indutus: inter cetera
sanctæ exhortationis verba omnibus in-
dixit esum carniū, donec dominicæ re-
fectionis solemnitas adesset. Sed id multi-
tudo aure accepere. Nam proximo die domi-
nicæ carnibus abstinere noluerunt, dicentes
Episcopum de suo corde fingere dura, pro-
ter inaudita: se assueta nec velle, nec posse re-
quere: par esse nõ solū vti cibis, sed etiã ab-
& suauibus atatem ducere oblectamen-
tum. Non id latuit Episcopum, sed tempus
spectauit, quo posset, opportunè multa in-
rogare. Ipso igitur Cœnæ Dominicæ die populus
ad memorati martyris basilicã ad impetran-
dam peccatorum veniam cõfluente, eò ve-
stimentis sacerdotibus vestimentis indutus: habet

more concionem, inter alia commemorat Adami inobedientiam, quod dum ab esu pomi sibi temperare non vult, vniuersum genus humanum damnationi obnoxium reddiderit, & in multas coniecerit calamitates. Tum pergit exprobrare illis, quod nihil eius exemplo absterriti, noluerint obtēperare ipsi, imò Christo per ipsum prohibenti, ne carnes ederent. An ignoratis, inquit, in Euangelio dixisse Dominum de me meiq; similibus: (*Luc. 10.*) Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit? Annunciaui ego vobis Christi voluntatem & iustitiam: vos me finxisse friuola dicere non formidastis. Ergo vestra hac rebellionē incidistis in pœnas contemptorum, & cum Adamo rei estis inobediētia. Certè meritas hodiè luctis pœnas. Hæc Episcopo dicente, certatim omnes se humi prosternunt, pugnis pectora verberant, palàm fatētur culpam suam. Cum multis lachrymis pētunt à Deo veniam, eamque per Episcopum impetrare admodum submissè contendunt. Ille verò ait ad eos: Dignos pœnitentiæ fructus facite, & Christum propitium vobis reddere conemini. Interim tam impuræ transgressionis hæc multa esto, vt à sacrosancta Eucharistia vsq; ad secundam Paschatis feriam abstinere, vt quod improba admisit temeritas, pia quandoque possit confessio abolere. Abeunt igitur cum multo rubore, & mœrore, atque inter se

C

quiri-

quiritantur, quod pro momentanea delectatione tam solemnique die communionem priuatur. Porro Episcopus pastoralis seueritate ut presbyteris omnibus præcepit, ne quem ex illis qui carnes comedissent, ad Eucharistiam commendam admitterent. Volebat enim ea ratione eorum insolentiam reprimere & coercere, ne similia quandoque attentarent. Sed et ipso Dominicæ resurrectionis sacro die fidelibus ad percipiendam Eucharistiam accedentibus, quidam ex mundi huius sapientibus, potius insipientibus, cum se reum scirent, quam diximus, transgressionis, nec tamen desistere vellet à sacra communionem, mulierem habitum induit, sexumque scemina adedò mentitur, ut non aliud quam femina videretur. Vult hominum oculos fallere, omnia videntis, Dei oculos fallere non potest. Ut post aliis insultare queat, quod illi scopo obtemperantes, in tanta hominum multitudine se passi sint, tanquam Ethnicos ad communionem: accedit ad altare, non dicens corpus Domini, nec metuens Apostoli sententiam, (1. Cor. 11.) eum qui indignum manducet, iudicium sibi manducare. Id tempus in Ecclesia, in qua istud accidit, quæque in Beati Remigij honorem constituta est, vir reuerendissimus Fulco sacerdos fungebatur. Is hominem non agnoscentem, mittit eum ad altare, porrigit ei Eucharistiam

sed ille diuina eum persequente vindicta, corruit: acerrimis viscerum doloribus cruciatur, spumasque cruentas ab ore eiciens, quod indignus sumpserat, cum multo sanguine, cunctis cernentibus, euomit. Accurrunt omnes, dolēt vicem eius, (necdum enim aliud, quàm foeminam credebant.) Fulco Sacerdos propè exanimis aduolat, seisciratur vnde venerit, quę sit, qua causa tam horrendam patiatur calamitatem. Non enim frustra id esse. Ille tandem collectis nonnihil viribus, foemineo abiecto habitu declarat quis sit, Nec enim dolor sinebat eum diutius dissimulare. Tum verò ait ad eum venerabilis presbyter Fulco: Qua tu mente aut fronte ausus es tam inauditum designare facinus, vt sexu e mentito, contra egregij Præsules Godefridi præceptum, tremendis te ingerere sacramentis non dubitares? Non tu æternos gehennæ cruciatus, & flammæ inextinguibiles formidare debuisti? His atque aliis à sacerdote dictis ille miser summo pudore affectus? Heu me infelicem, ait, qui diu instar equi & muli per illicita diffluens, quidquid animo collibitum esset, impudenter admisi. Vnde tandem id consecutum est, quod Salomon ait: (*Proverb. 18.*) Impius cum in profundum venerit peccatorum, contemnit. Itaque erecta ceruice spreta antistitis salutari prohibitione huc accessi. Sed tandem vexatione dante intellectum auditui, re ipsa iam comperi faciendâ

cienda esse, quæ iubet Episcopus. Christus enim per eum locutus est. Hæc ut audiuit populus circumstans, valde horrui in factum scelus, laudauit Christi iudicia abdita in lucem proferentis, Godefridum Episcopum mirè extulit, exactius deinde iussa eius se facturum affirmavit. Hæc quidem dicta sunt in terrorem eorum, qui spiritualiū patrum iussa contemnere non verentur.

Ex vita S. Guduali Archiepiscopi & Confessionibus ante annos 500. conscripta, quæ habetur apud Laurentium Suriū Tom 3. 6. Iulij, quomodo S. Gudualus assidue sacrificium Missæ obtulerit, & sacrificanti, Angeli apparuerint.

CAP. XXI.

Solebat S. Gudualus Missas assidue celebrare. Quanta autem puritate se tanto ministerio prepararet, diuinitus reuelatum est. Ieiuniis, vigiliis, precibus premissis, cum factus altari virginitatis bysso & charitatis purpureo adstaret indutus, atque ad caelestia suspendia caeli aperti sunt, & visio mirabilis ei exhibita est. Descendunt ad eum sancti Angeli, adfuit consolationis gratia sacrificanti, tremenda interfuit mysteriis, vnà cum illo laudes dei promunt Deo, cum ingenti reuerentia. Illi seu splendida lucis columna stat sancta sanctorum tractans, agnum Dei immolans, iunguntur caelestia terrenis, terrena caelestibus mortalibus immortales: pro tanta gratia, diuinitus